

Iancu Toader Law Office

Partners in Law

Cabinet Avocați

Attorneys at Law

București, Piața Alba Iulia, nr.4, bl.13, sc.A, et.11, ap.52, sector 3
Bucharest, 4, Alba Iulia Square, building 13, entrance A, 11 floor, District 3
www.toader-law.ro
office@toader-law.ro

TRIBUNALUL BUCUREȘTI – SECȚIA I PENALĂ

DOSAR NR. 3283/3/2023

TERMEN: 06.02.2023 – Complet cdl45, ora 12:00, cam 239

DOMNULE PRESEDINTE,

Subsemnatul, **VICTOR PIȚURCĂ**, (...), reprezentat prin **CABINET DE AVOCAT TOADER C. IANCU** (imputernicirea avocatială atasată), cu sediul aferent desfășurării activității profesionale în București, Piața Alba Iulia, nr.4, bl.13, sc.A, et.11, ap.52, Sector 3, prin apărător, avocat titular Iancu Toader, rugăm să primiți în susținerea poziției noastre procesuale, prezentele

CONCLUZII SCRISE

în susținerea plângerii împotriva Ordonanței de luare a măsurii controlului judiciar împotriva subsemnatului din data de **31.01.2023** dispusă în D.P. nr. 98/P/2022 al Direcției Naționale Anticorupție din cadrul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Secția pentru Combaterea Corupției.

În virtutea argumentelor *de facto* și *de iure* ce vor fi invocate, va solicit respectuos **admiterea plângerii și revocarea măsurii controlului judiciar dispusă împotriva subsemnatului, aceasta fiind netemeinică prin raportare la circumstanțele cauzei, persoana inculpatului și probatoriul în cauză, fiind dispusă cu încălcarea principiilor proporționalității și rezonabilității care trebuie să guverneze adoptarea măsurilor penale de prevenire.**

De facto,

În fapt, subsemnatul am fost citat pentru data de 30.01.2023 pentru a mi se aduce la cunoștință calitatea de suspect în D.P. 98/P/2022, prezentându-mă în fața DNA în acest scop.

Astfel, s-a menționat bănuiala rezonabilă că aș fi săvârșit infracțiunea de cumpărare de influență prevăzută și pedepsită de disp. art. 292 alin. 1 NCP rap. la art. 6 Legea nr. 78/2000, constând în aceea că „în data de 10.04.2020, cunoscând funcția deținută de inculpatul **Țuțu Gabriel** în cadrul CN Romarm SA, am acceptat, în mod direct, pretinderea formulată de acesta, respectiv:

- să finanțez din fonduri proprii achiziția materialelor de protecție împotriva Covid-19 importate din China;
- să cedez o cotă de 40% din profitul rezultat în urma vânzării produselor către M.Ap.N.;
- să accept introducerea în acest circuit comercial a susp. Hudea Andrei Alexandru, fără ca acesta să desfășoare activități comerciale reale auxiliare contractului de livrare de produse de protecție împotriva Covid-19 și să efectueze plata (prin SC Interarms Impex SRL) către acesta a unor sume de bani din cota de profit de rezultată, sub aparența unui contract de consultanță, pentru ca inc. Țuțu Gabriel să își exercite influența pe care a lăsat să se creadă că o are asupra unor funcționari din cadrul M.Ap.N. (U.M. 02464, Direcția Medicală, Centrul Național Militar de Comandă, Secția legături cu forțele armate străine) pentru ca aceștia să își îndeplinească atribuțiile de serviciu în legătură cu contractul de furnizare nr. Al 775/21.04.2020, astfel încât contractul să se desfășoare fără probleme (finanțare, asigurare

transport marfă în România, încredințare directă și fără proceduri publice a contractului de furnizare, recepție produse și achitare contravaloare facturi), profitul realizat fiind repartizat ulterior, conform înțelegerii prealabile, prin interpunerea formală și nesuținută de activități auxiliare aferente contractului menționat, a susp. Hudea Andrei Alexandru, prin intermediul căruia i-a dat inc. Țuțu Gabriel suma de 50.000 lei. Suma de 50.000 lei provine din transferul bancar, în cuantum de 607.852 lei, efectuat în data de 04.06.2020 de susp. SC Interarms Impex SRL către SC AAH Bussines Conex S.R.L, societate administrată în fapt de susp. Hudea Alexandru Andrei, înregistrată pe numele mamei sale, Hudea Elena-Maria, în urma emiterii facturii fiscale seria AAH nr. 0024/04.06.2020 pentru un „contract consultanță și logistică” care, în realitate nu fusese executat.”

În urma împrejurării faptului că nu am dorit să dau nicio declarație la acel moment, prin Ordonanța din 30.01.2023 s-a luat măsura reținerii pentru 24 de ore față de subsemnatul (până la data de 31.01.2023 ora 10:20).

De iure,

Masurile procesuale dispuse “in lant” fata de subsemnatul si modalitatea concreta in care s-a inteles sa se dispuna pe rand, masura retinerii si apoi aceea a controlului judiciar, prin atribuirea imediata a calitatii de suspect si apoi aceea de inculpat(fara a fi fost citat in calitate de martor) indica o maniera vindicativa a organului de urmarire penala, care, probabil, in scopul de a-si construi o probatiune, a incercat in aceasta modalitate sa ma preseze sa dau o declaratie, in conditiile in care am precizat clar doar, ca **doresc sa-mi exercit drepturile procedurale si ca voi acorda concursul organelor de urmarire penala si voi da declaratie dupa ce voi consulta dosarul, drept conferit de cele doua calitati procesuale atribuite succesiv.**

Am precizat totodata, ca **acesta nu este un refuz si ca voi da oricum o declaratie in fata instantei de judecata, manifestarea fiind rezultatul unei pozitii clare, de exprimare a nevinovatiei mele din punct de vedere penal.**

Ceea ce este de condamnat la atitudinea Parchetului, reprezinta insasi modalitatea in care, fara a tine cont de mijloacele de proba in favoarea subsemnatului, fara a lua act de declaratia persoanei inculpate in principal, Gabriel Tutu (caruia i se imputa in concurs savarsirea mai multor fapte penale, si care, surprinzator, sic!!!) beneficiaza “de aeeasi masura de preventive(o alta cauza de “anihilare” a principiului proportionalitatii, prin raportare la subsemnatul care ma aflu sub imperiul aceleiasi masuri de preventive), aspect confirmat ulterior prin declaratia altui inculpate(numitul Hudea Andrei) a apreciat ca se impune, raportat la prevederile art.202 CPP luarea masurii controlului judiciar fata de subsemnatul, **transferand in plan procesual penal, un raport simplu comercial, fara nicio conotatie penala.**

Este astfel, evident, ca **Parchetul nu a inteles si nu a acordat, in mod nelegal , valenta realitatii acestui raport juridic, scopului pentru care a fost perfectat si circumstantelor aferente.**

In mod total neintemeiat, masurile dispuse fata de subsemnatul au un caracter excesiv si, totodata, neutile prin raportare la scopul procesului penal.

Evident ca, dat fiind dreptul de a consulta si avea acces la studierea dosarului de urmarire penala, grevat pe calitatea procesual-penala atribuita, in scopul exercitarii calificate a dreptului la aparare si dat fiind faptul ca, **nu am înțeles și nu înțeleg acuzația care mi se aduce**, am precizat ca nu voi da la acel moment o declaratie, pe care insa, o voi da ulterior, dupa studierea dosarului penal(fiind inaintata in acest sens cererea procedurala)aspect care, a trezit nemulțumirea Parchetului si care, a dispus in consecinta, prin ordonanta in cauza, ca subsemnatului sa-l fie instituita masura controlului judiciar.

Aparatorii mei au incercat sa explice la momentul la care s-a pus in discutie instituirea unor masuri de preventie ca tot ce am realizat a fost să acord un împrumut cu titlu gratuit societății deținute de către fiul meu, Alexandru Victorio Pițurcă, respectiv PAV GREEN ENERGY S.R.L., deoarece această societate nu avea resursele financiare necesare pentru a participa la achiziția de produse pentru combaterea pandemiei de Covid-19 (măști de protecție, ochelari de protecție etc.) în cadrul asocierii în participație care s-a concretizat între PAV GREEN ENERGY S.R.L. și INTERARMS IMPEX S.R.L. (deținută de Barsanti Andrea – 50%, Meuli Nicola – 15% și Nusco Michele – 35%, conform datelor ORC și administrată de Barsanti Andrea și Meuli Nicola).

Intelegerea acestui mecanism comercial, modalitatea insasi de efeculare a platilor, implicarea limitata a subsemnatului doar la o simpla finantare a societatii fiului meu, fara a avea niciun folos/profit, insasi modalitatea transparenta in care s-a concretizat realizarea imprumutului(o stipulatie pentru altul, institutie civila, prin care s-au achitat serviciile catre furnizori), coroborat cu situatiile ulterioare, respectiv, modalitatea in care a fost efectuata plata de catre beneficiarul MAPN(doar in raport cu societatile implicate in raportul de asociere) si nu fata de subsemnatul, demonstreaza insasi netemeinicia acuzatiei penale .

Or, insasi semnificația notiunii de *“temeinicie”* a acuzatiei penale a fost stabilită pe calea jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului în cauza *Eckle c. R.F.G.*, hotărârea din 15 iulie 1982, în § 73, și anume *„notificarea oficială provenită de la o autoritate competentă a învinuirii de a fi săvârșit o faptă penală, ceea ce corespunde ideii de consecințe importante cu privire la situația persoanei suspectate, si aceasta trebuie sa se circumscrie garantiilor conferite de **Articolul 6 Paragraful 3 litera „a” din Convenția Europeană a Drepturilor Omului.***

In aceste situații Curtea a statuat că informarea trebuie să fie, detaliată, concretă, obiectivă, decizând că importanța acestei dispoziții trebuie să fie apreciată în lumina dreptului general la un proces echitabil.

Niciuna din aceste conditii impuse in cuprinsul practicii judiciare care constituie blocul de conventionalitate, nu este intrunita in legatura cu fapta imputata subsemnatului, desi prin raportare la art.11 si 20 din Constitutia Romaniei, se instituie principiului efectivitatii/prioritatii dreptului european, al tratatelor si conventiilor internationale, in materia dreptului omului,respectiv subsidiaritatii cu acesta al dreptului national obiectiv, pozitiv.

Accepțiunea Curții Europene a Drepturilor Omului, fata de aceasta neregularitate, s-a materializat prin sublinierea faptului ca, in procedurile penale, prevederile privind informarea completa, detaliata cu privire la acuzațiile aduse si ale încadrării juridice a acestora reprezintă o condiție esențiala, pentru a se asigura o procedura echitabila, aceasta informare fiind relevanta, in același timp si din perspectiva dreptului la pregătirea apărării. „Articolul 6 Paragraful 3 din Convenția europeana impune o atenție deosebita notificării, prin furnizarea de informații

detaliat ale « acuzației » către persoana suspectată, permitându-i-se acesteia nu doar a fi informată cu privire la « cauza » acuzației și anume actul pe care l-ar fi comis și pe care este bazată acuzarea, dar și în ceea ce privește caracterizările legale date acestui act. (a se vedea *[CEDO, cauza Sipavicius c/ Lituania, hotărârea din 21.02.2002, par.27,28 ; cauza I.H. sa. c/Austria, din 20.04.2006, par. 30-31- www.coe.int].

Potrivit disp.art.242 alin.1 C.pr.pen., atunci când nu mai există vreun temei care să justifice menținerea măsurii preventive, aceasta trebuie revocată din oficiu sau la cerere.

Asa cum reiese din analiza probatoriului în cauză (cu predilectie declarațiile inculpaților Hudea Andrei și Tutu Gabriel), chiar **sub aspectul antamarilor în aparență a fondului cauzei**, reiese fără putință de tăgădat **lipsa condițiilor de tipicitate a infracțiunii de cumpărare de influență** prev. și ped. de disp. art. 292 alin. 1 NCP rap. la art. 6 Legea nr. 78/2000, imputată de organul de urmărire penală subsemnatului, **fiind evident faptul că, subsemnatul nu am săvârșit această faptă penală.**

Chiar procedând la o analiză a acestor aspecte, *verbum regens*, raportat la **elementul material al laturii obiective**, nu există nicio operațiune sau act material care să se încadreze normativ în condițiile deficiente de legiuitor cu privire la incriminarea acestei fapte penale, nefiind demonstrată existența niciunui act material și nicio o formă de participare în sarcina subsemnatului, dat fiind faptul că nu există o astfel de situație, care, de iure, să întrunească elementele constitutive ale infracțiunii de cumpărare de influență.

Nici din punct de vedere subiectiv, nu se poate reține sau constata vinovăția subsemnatului sub forma intenției directe sau indirecte, aspect demonstrat de **declarațiile persoanelor în cauză și de celelalte mijloace de probă, care arată că nu pot fi angrenate drept parte integrantă a acestui “pretins” “mecanism infracțional”,** de care subsemnatul a fost și este străin, în totalitate.

Dacă Parchetul ar fi observat însăși natura operațiunii comerciale și ar fi apreciat în mod obiectiv declarațiile partilor și mijloacele de probă de la dosarul de urmărire penală, ar fi putut aprecia că subsemnatul nu am nicio implicare de natură penală și **nu-mi poate fi reținută niciuna din modalitățile apte a se consuma infracțiunea de trafic de influență.**

Astfel, **“pretinsa” acceptare a unei părți din profitul realizat, ca aceasta să revină numitului Tutu Gabriel este pur și simplu idonă**, fiind imposibilă, a se realiza în mod tehnic juridic, deoarece, în mod obiectiv, **subsemnatul nu aveam cum să cedez o cotă de 40% din profitul realizat** din această operațiune comercială de achiziție a produselor, din moment ce nu dețin nicio calitate în PAV GREEN ENERGY S.R.L., societatea care s-a aflat în asocieri în participare cu INTERARMS IMPEX S.R.L., ci fiul meu, Alexandru Victorio Pițurcă.

Asa cum reiese și din declarațiile celorlalți inculpați, subsemnatul, **nu am avut cunoștință despre discuțiile dintre Țuțu Gabriel și Hudea Andrei Alexandru și nu prezentau interes pentru mine**, eu participând la o singură întâlnire la care **am fost strict interesat să verific realitatea, legalitatea și transparența acestei afaceri**, în așa fel încât, să am garanția că nu periclitez suma de bani solicitată de fiul meu, dat fiind că aceasta *“finantare”* reprezenta *“infuzia de capital”* necesară societății fiului meu, parte a asocierii în participare.

Mai mult, **subsemnatul eram interesat să mă asigur că pot să recuperez la final banii cu care urma să împrumut societatea fiului meu, cu atât mai mult cu cât acest împrumut s-a realizat cu titlu gratuit (fără dobândă) și fără ca subsemnatul să am vreo parte din cota de profit, care ar fi rezultat din această afacere.**

Principala mea îngrijorare era riscul unor plăți într-o țară asiatică precum China, și întrucât urma să dau cu împrumut o sumă foarte mare, am impus fiului meu ca toate contractele să fie redactate sau verificate de legalitate de un avocat, plățile în China să fie făcute doar la instituții bancare de prestigiu, preferabil Banca Chinei, și am acceptat plata unui avocat din China care să se preocupe local.

Asadar este demonstrata fara putinta lipsa oricarui folos pentru subsemnatul in privinta acestei tranzactii, ceea ce impiedica *de plano*, sa fi putut determina sau cointeresa "functionarul" subiectul activ al infractiunii corelative de trafic de influenta(recte, inculpatul Tutu Gabriel).

Totodata, *reductio ad absurdum*, ne intrebam unde se regaseste *de plano*, identificat sau mentionat " *functionarul public* " fata de care sa se poata accepta ca s-ar fi putut realiza un pretins act de cumparare de influenta, in sensul "indeplinirii" sau "urgentarii" unui act ce intra in legatura cu atributiile sale, pentru a se perfecta sau eventual efectua plata aferenta acestui contract privind achizitia de masti din China, conditie *sine qua non* , in constructia obiectiva a infractiunii prevazuta si sanctionata de art.292 CP.

Or, mentionarea sau identificarea acestuia, lipseste cu desavarsire.

Apreciem ca masura controlului judiciar dispusa fata de subsemnatul incalca cerintele *sine qua non* ale proportionalitatii si rezonabilitatii, nefiind necesara prin raportare la scopul procesului penal.

Astfel, Parchetul, apreciaza in mod neintemeiat asupra **existenței unei "bănuieli rezonabile că aș fi săvârșit infracțiunea prev. și ped. de disp. art. 292 alin. 1 NCP rap. la art. 6 Legea nr. 78/2000"**, inasa, asa cum aminteam anterior, rugam sa observati, *prima facies*, ca aceasta **NU EXISTĂ**, așa cum rezultă atât din descrierea faptei menționată în Ordonanța din 31.01.2023, cât și din probele administrate.

Analizând **elementul material al laturii obiective** a infracțiunii de cumpărare de influență prev. și ped. de disp. art. 292 alin. 1 NCP, ar fi trebuit să existe o activitate de „**promisiune, oferire sau dare de bani ori alte foloase**” din partea **subsemnatului către inculpatul Țuțu Gabriel**, care "ar fi avut influență sau ar fi lăsat să se creadă că are influență" asupra funcționarilor MAPN (N.B. care functionari???sic!) pentru a-i determina pe aceștia „**să îndeplinească, să nu îndeplinească, să urgenteze ori să întârzie îndeplinirea unui act ce intră în îndatoririle sale de serviciu sau să îndeplinească un act contrar acestor îndatoriri**".

Niciunde în cuprinsul Ordonanței din 31.01.2023 sau din probele administrate NU REIEȘE activitatea subsemnatului de „promisiune, oferire sau dare de bani ori alte foloase” către Țuțu Gabriel sau altă persoană!

Ce se reține în Ordonanța din 31.01.2023 sunt următoarele acțiuni (**neprobate, dat fiind faptul ca era imposibil din punct de vedere obiectiv ca subsemnatul sa pot lua aceste decizii sau intreprende orice act material** in acest sens :

a) că aș fi finanțat achiziția de produse destinate protecției Covid-19, adică am acordat un împrumut cu titlu gratuit societății PAV GREEN ENERGY S.R.L., societatea fiului meu; această activitatea este perfect legală, o simplă operațiune economică, neputându-se înscrie în sfera infracțională;

b) că aș fi fost dispus să cedez o cotă de 40% din profitul realizat din această afacere; cu privire la acest aspect menționez că obiectiv nu aveam cum să cedez o parte din profit pentru că nu eram parte a asocierii în participație, părți fiind PAV GREEN ENERGY S.R.L. și INTERARMS IMPEX S.R.L.; eu eram interesat doar să îmi recuperez la final suma împrumutată, ceea ce oricum ar fi însemnat ca PAV GREEN ENERGY S.R.L. să primească o sumă mai mare decât suma împrumutată tocmai pentru că eu aveam interesul de a-mi recupera această sumă, iar PAV GREEN ENERGY S.R.L. de a realiza un profit (acesta fiind scopul oricărei societăți, conform normelor legale); De asemenea, cei 40% era normal să fie cuveniți INTERARMS S.R.L., din moment ce aceștia și-au asumat următoarele obligații în cadrul asocierii, conform Contractului de asociere în participație încheiat la data de 15.04.2020:

„1. INTERARMS negociază cu furnizorul chinez prețul de achiziție și condițiile contractuale (inclusiv forma și clauzele contractului de furnizare).

2. Contractul de furnizare va fi încheiat între furnizorul chinez și PAV prin intermediul poștei electronice, fără semnătură electronică

3. Furnizorul chinez emite factura fiscală aferentă produselor comandate iar PAV achită contravaloarea acesteia, în termenul agreed.

4. După realizarea plății INTERARMS face toate aranjamentele pentru transportul mărfurilor în România – Otopeni.

5. INTERARMS negociază contractul de transport al produselor și cele de asigurare și le prezintă PAV, pentru realizarea plăților aferente.

6. INTERARMS negociază toate celelalte contracte în legătură cu importul mărfurilor și le prezintă PAV pentru realizarea plăților aferente.

7. INTERARMS identifică potențialii cumpărători și negociază contractul/contractele de vânzare a produselor importate. INTERARMS va sprijini PAV pentru semnarea contractelor cu cumpărătorii.

8. INTERARMS se va asigura că mărfurile sunt asigurate pe tot parcursul importului (inclusive la depozitarea lor în zona liberă a aeroportului Otopeni). În cazul în care pentru un segment al importului mărfurile nu sunt asigurate, INTERARMS va identifica asiguratorul cu care se va încheia polița corespunzătoare, condițiile asigurării și prețul, urmând a prezenta detaliile necesare încheierii acesteia către PAV.”

c) că am acceptat să îi dau lui Hudea Andrei Alexandru o parte din profitul realizat în cadrul acestei afaceri sub forma unui contract de consultanță, iar Hudea Andrei Alexandru i-a dat din suma de 607.852 lei încasată de societatea acestuia lui Țuțu Gabriel 50.000 lei („prețul influenței”, adică 1,439% din tot profitul realizat);.

Or, subsemnatul, **nu aveam cum să convin cu Hudea Andrei Alexandru să îi dau o sumă de bani**, deoarece, eu nu am avut nicio relație contractuală sau de altă natură cu acesta, aspect confirmat de acesta și nu este demonstrat prin niciun alt mijloc de probă o situație juridică contrară.

Pe numitul Hudea Andrei Alexandru, l-am întâlnit o singură dată și nu s-au purtat asemenea discuții.

De altfel, și din declarația dată de acesta, nu rezultă că ar fi discutat cu mine asemenea aspecte, ba mai mult, rezultă că el obișnuiește ca la final să vadă cât primește din asemenea intermedieri pe care le realizează cu titlu profesional.

În plus, eu nu am fost implicat nici în discuțiile private dintre Hudea Andrei Alexandru și Țuțu Gabriel cu privire la remiterea vreunei părți din profit pentru acesta din urmă, respectiv suma de 50.000 lei.

Din nicio declarație în cauză, nu reiese faptul că ar fi existat o înțelegere prealabilă cu mine față de remiterea vreunei sume către Țuțu Gabriel sau orice act, oricât de nesemnificativ, de a încerca să determin sau să conving pe numitul Țuțu Gabriel să-și folosească influența în vederea perfectării acestui contract, sau, eventual, executării plății aferente acestui contract de către beneficiarul MAPN.

Un argument în plus asupra faptului că nu a existat nicio "urgente" a acestei plăți, reiese din înscrisurile administrate la dosarul cauzei și din însăși declarația inculpatului Țuțu Gabriel, care a precizat că ulterior "a existat o cesiune de creanță, ca a fost notificat MAPN, cu privire la această cesiune de creanță generată de o executare silită a uneia din societăți, ca a fost acceptată această cesiune, iar plata s-a efectuat la mult timp după scadenta obligației de plată".

Însăși declarația dată de inculpatul Țuțu Gabriel în fața organului de urmărire penală cât și în fața instanței de judecată este relevantă, acesta confirmând că niciodată nu a avut percepția subiectivă că subsemnatul să fi participat la acea întâlnire cu credința sau scopul de a se exercita o anumită influență în vederea perfectării acelui contract, aspect care demonstrează, prin însăși declarația inculpatului principal în cauză (prin prisma faptelor penale reținute în sarcina acestuia) că **subsemnatul nu a efectuat niciun act material care să se circumscrie în conținutul material al laturii obiective de cumpărare de influență prevăzută și sancționată de art.292 CP ("(1) Promisiunea, oferirea sau darea de bani sau alte foloase, direct sau indirect, unei persoane care are influență sau lasă să se creadă că are influență asupra unui funcționar public, pentru a-l determina pe acesta să îndeplinească, să nu îndeplinească, să urgenteze ori să întârzie îndeplinirea unui act ce intră în îndatoririle sale de serviciu sau să îndeplinească un act contrar acestor îndatoriri...")**

În consecință, în mod obiectiv și din probe existente la dosar, prin raportare la mențiunile din Ordonanța din 31.01.2023, nu se poate reține în sarcina subsemnatului nici măcar bănuială rezonabilă că aș fi săvârșit infracțiunea de care sunt acuzat, măsura procesuală dispusă de Parchet fiind exclusiv întemeiată pe supozitii și prezumții indirecte, nefondate, ceea ce nu conferă caracter rezonabil și legitim acestei "bănuieli", cu privire la pretinsa săvârșire a acestei infracțiuni.

Ne aflam in realitate in fata unei *“imagine”* promisiuni, implicite, ca rezultat al unor concluzii empirice ale Parchetului, fara a fi sustenabila prin prisma rezonabilitatii si necesitatii adoptarii masurii controlului judiciar, si nesustinuta de nicio proba concludenta, peremptorie.

Ideea promisiunii implicite este străină tipicitații traficului de influență.

Cu atât mai puțin, ar putea fi acceptate acele situații în care organele judiciare prezumă existența promisiunii, dar nu din existența unui fapt cunoscut (dovedit ca atare), ci din presupunerea existenței acestuia din urmă, adică prezumție la prezumție, ceea ce duce la ficțiune.

Or, atitudinea procesuala a Parchetului este fundamentata pe supozitia unei promisiuni implicite, pe o simpla prezumtie de fapt.

Așa cum rezultă din jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, prezumțiile de fapt sunt admisibile doar în măsura în care sunt rezonabile, prezumă lucruri dificil sau imposibil de probat și pot fi răsturnate de către persoana interesată (Cauza *Salabiaku contra Franței*, hotărârea din 7 octombrie 1988); prezumțiile de fapt sau de drept nu sunt incompatibile cu prezumția de nevinovăție, cu condiția să fie rezonabile și proporționale cu scopul vizat (Cauza *Falk contra Olandei*, hotărârea din 19 octombrie 2004), iar acestea trebuie să se încadreze în limite rezonabile, care să țină cont de gravitatea situației prezumate și să păstreze o limită pentru ca dreptul la apărare să poată fi exercitat (Cauza *Phillips contra Marii Britanii*, hotărârea din 5 iulie 2001).

Referirea la pericolul pentru ordinea publica este invocata în cauza de fata de o maniera abstracta, prin urmare ca nu se bazeaza pe probe directe, iar prezumtiile si presupunerile nu sunt rezonabile.

Prin hotărârea *Scundeanu c. România* din 16 februarie 2010, CEDO a sanctionat utilizarea excesiva a notiunii de pericol pentru ordinea publica în situatii abstracte.

Curtea a amintit ca referirea la pericolul pentru ordinea publica nu poate fi invocata de o maniera abstracta de catre autoritati, acestea trebuind sa se bazeze pe probe, nu pe prezumtii si presupuneri.

Curtea a amintit si faptul ca, asa cum a decis în hotărârea *Letellier c. Franta*, luarea în considerare a pericolului pentru ordinea publica se poate face doar în circumstante exceptionale, în care exista probe care sa indice magnitudinea pericolului real pentru ordinea publica pe care l-ar prezenta lasarea unui acuzat în libertate.

În cauza *Scundeanu c. România*, situatia este identica, autoritatile omitând sa indice probele concrete care indica existenta unui pericol pentru ordinea publica, care ar fi rezultat din judecarea inculpatului în stare de libertate.

Starea de libertate constituie normalitatea, regula, iar concluzia ca lasarea în libertate ar prezenta pericol pentru ordinea publica trebuie sa se întemeieze pe convingerea – data tot de ***materialul probator al cauzei – ca inculpatul, odata liber, va savârsi fapte cu conotatie penala, se va sustrage cercetarii judecatoresti sau va încerca sa zadarniceasca aflarea adevarului, situatie exclusa în persoana subsemnatului, avand in vedere ca timp de aproximativ 3 ani nu am luat legatura cu niciuna din aceste persoane.***

A rationa în sensul ca punerea în primejdie a colectivitatii prin lasarea în libertate a inculpatului în conditiile descrise mai sus, sau rezonanta faptei în colectivitate pot fi deduse exclusiv din împrejurările în care s-a comis fapta, natura si gravitatea acesteia si ca nu sunt necesare probe certe aflate la dosarul cauzei, ar însemna ca instanta sa se pronunte

cu neobservarea conditiilor expres stabilite prin textul de lege mentionat, ceea ce este inadmisibil fata de libertatea persoanei prezumate nevinovata.

Gravitatea faptelor si rezonanta sociala negativa a acestora, asa cum au fost prezentate pâna la acest moment la dosar, nu pot conduce automat la concluzia existentei unui pericol pentru ordinea publica pe care l-ar determina lasarea subsemnatului în libertate ci, dimpotriva, **acest pericol trebuie sa rezulte din coroborarea tuturor elementelor administrate în acuzare, respectiv produse în aparare (surprinzator omise de Parchet in referatul sau initial de propunere a arestarii preventive)** în caz contrar, ajungându-se la arbitrar, solutie inacceptabila cât priveste luarea unei hotarâri asupra libertatii persoanei.

În prezenta cauza au trecut cel puțin 2 ani de la pretinsa savarsire a faptelor penale, iar conduita ulterioara a inculpatului nu este de natura a demonstra un pericol public.

Respectând exigentele CEDO, opinam in sensul ca nu se impune mentinerea masurii preventive a controlului judiciar, atât din perspectiva inexistentei unei stari de pericol pentru ordinea publica, cât si prin raportare la stadiul procedurii.

De asemenea, și CEDO a stabilit că *libertatea persoanei este regula, iar privarea de libertate ca masura de preventie este exceptia*.

Prin optica manifestata de Parchet, se încalcă flagrant prezumția de nevinovăție și se anticipează o hotărâre de condamnare.

Curtea Europeană a Drepturilor Omului a statuat cu valoare de principiu că în cursul desfășurării procesului penal inculpatul trebuie să se afle în stare de libertate și numai în cazuri deosebite, ca de exemplu atunci când fapta sau persoana făptuitorului prezintă un pericol social grav (*cauza Contrada c. Italiei, hotărârea din 14 ianuarie 1997; cauza Dinler c. Turciei, hotărârea din 31 mai 2005*), acuzatul să se afle în stare de deținere, fără ca privarea de libertate să apară ca o anticipare a pedepsei închisorii (*cauza Letellier c. Franței, hotărârea din 26 iunie 1991*).

Conform jurisprudenței constante a Curții Europene a Drepturilor Omului (*a se vedea, cu titlu de exemplu, cauza Slezevicius c. Lituaniei; cauza Tudorache c. României*), caracterul rezonabil al procedurilor în materie penală se apreciază în funcție de complexitatea cauzei, atitudinea inculpatului și comportamentul autorităților.

Pericolul pentru ordinea publică este creat de persoana inculpatului vizavi de comunitatea umană.

Considerăm că ar trebui să se răspundă la întrebarea "prin ce este periculos inculpatul Victor Piturca? O persoana publica, de notorietate, care prin activitatea sa profesionala a reprezentat un simbol in lumea sportive si a adus glorie tarii, persoana cunoscuta atat la nivel intern cat si national.

Esențiala este persoana subsemnatilor și nu gravitatea infracțiunii.

Parchetul nu face nicio trimitere la persoana subsemnatului, nu se arată pericolul concret pe care l-ar reprezenta pentru ordinea publică lăsarea în libertate a subsemnatului față de comunitatea umană, nu se individualizeaza si nu se stabileste in mod clar forma de participatie sau contributia subsemnatului la "crearea mecanismului infraccional".

Or, Parchetul se rezuma doar la afirmatii cu caracter declarativ, asertiuni fara un suport probatoriu concret, nu face dovada clara a acestor acte materiale, formuland supozitii.

În recente cauze CEDO a dispus condamnarea unor state pentru că instanțele naționale nu au luat în considerare anumite elemente care țin de viața personală a inculpatului (cauza Matskus contra Rusia), menținând măsura de preventive doar raportat la gravitatea infracțiunii.

Inexistența oricărui alt temei care să justifice menținerea în continuare a controlului judiciar, este supusă aprecierii instanței, care are îndatorirea de a constata dispariția temeiului pentru care a fost luată măsura preventivă.

Și din perspectiva CEDO măsura controlului judiciar nu se justifică prin raportare la cele mai sus prezentate, judecătorul de drepturi și libertăți urmărind să asigure **un just echilibru între restricția drepturilor fundamentale ale inculpatului și scopul urmărit prin luarea măsurii preventive, prin raportare la gravitatea faptei, stadiul procesual și situația personală a acestuia.**

În speță, **revocarea controlului judiciar sau menținerea acestuia, trebuie examinată, însă, și în raport de dispozițiile art.5 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, dar și a art.2 din Protocolul nr.4 adițional la Convenția menționată.**

Conform art.2 paragrafele 2 și 3 din Protocolul nr.4 adițional la Convenție, orice persoană este liberă să părăsească orice țară, inclusiv pe a sa, iar exercitarea acestui drept nu poate face obiectul altor restrângeri decât acelea care, prevăzute de lege, constituie măsuri necesare, într-o societate democratică, pentru securitatea națională, siguranța publică, menținerea ordinii publice, prevenirea faptelor penale, protecția sănătății sau a moralei, ori pentru protejarea drepturilor și libertăților altora.

Instanța dispune revocarea măsurii preventive a controlului judiciar, dacă, în urma acestei examinări, constată că **măsura preventivă nu mai poate fi considerată necesară într-o societate democratică și proporțională cu scopul urmărit prin aplicarea acesteia,** cum este cazul în care inculpatul a respectat întocmai, pe durata pentru care măsura preventivă a fost luată și menținută, obligațiile dispuse de instanța de judecată, și-a îndeplinit obligațiile impuse în sarcina sa, aferent măsurii de preventive restrictivă dispuse.

Paragraful 3 al aceluiași articol, statuează că „*exercitarea acestor drepturi nu poate face obiectul altor restrângeri decât acelea care, prevăzute de lege, constituie măsuri necesare, într-o societate democratică, pentru securitatea națională, siguranța publică, menținerea ordinii publice, prevenirea faptelor penale, protecția sănătății sau a moralei, ori pentru protejarea drepturilor și libertăților altora.*”

În sistemul european de protecție a drepturilor omului, conceptul de libertate are două componente: primul este cel prevăzut în art.5 din Convenție, care garantează libertatea și siguranța persoanei, acestea privind libertatea sa fizică, și anume dreptul oricărei persoane de a nu fi reținută sau arestată în mod abuziv; **cel de al doilea privește restricțiile la libertatea de circulație, care intră în domeniul de aplicare al art.2 din Protocolul nr.4 adițional la Convenție.** Dreptul la liberă circulație, atât în interiorul unui stat, cât și între state nu este absolut, exercitarea acestuia putând face obiectul unor restrângeri, astfel cum sunt prevăzute în art.2 paragraful 3 din Protocolul nr.4.

Cât privește necesitatea menținerii măsurii preventive într-o societate democratică, instanța europeană a statuat că prevederile aplicabile într-un stat trebuie să respecte pe cât posibil valorile unei societăți democratice, în special preeminența dreptului.

Pe de altă parte, **autoritățile judiciare naționale pot dispune restrângerea libertății de mișcare a unei persoane cu respectarea necesității proporționalității măsurii și a scopului pentru care aceasta a fost aplicată.**

Între privarea de libertate și restricția libertății de circulație nu există deosebiri de natură ori de esență, ci doar de diferență de grad ori de intensitate (cauza **Guzzardi c/a Italiei**, hotărârea din 6.11.1980, citată în hotărârea din 25.01.2007 în cauza **Sissanis împotriva României**).

În acest sens, rugăm să apreciați faptul că **nu este realizat justul echilibru între restrângerea libertății de circulație a subsemnatului și buna desfășurare a urmăririi penale**, neexistând niciun element din care să rezulte că subsemnatul m-as sustrage în vreun fel de la a mă prezenta de fiecare dată când sunt încunoștințat în legătură cu desfășurarea unui act de procedură în cauză.

Dovada în acest sens, faptul că **m-am prezentat imediat la solicitarea organului de urmărire penală, ocazie cu care imediat mi s-a adus la cunoștință calitatea de suspect și s-a dispus, contrar oricărei suspiciuni sau banuiri rezonabile și oricărui mijloc de probă, emiterea ordonanței de reținere (30.01.2023)**, apoi, după expirarea acesteia și punerea în libertate, **am fost citat, din nou, în cursul aceleiași zile în data de 31.01.2023, orele 14⁰⁰, prezentându-mă singur în fața organului de urmărire penală** (după aproximativ 6 ore de la expirarea ordonanței de reținere), **deși, dacă as fi dorit să mă sustrag, aveam această posibilitate, însă evident, nu am făcut-o și nu o voi face niciodată.**

În acest sens, arăt că **am respectat întru totul condițiile impuse de serviciul de supraveghere IPJ Ilfov, prezentându-mă în fața acestuia**, respectând condițiile impuse în cuprinsul ordonanței de instituire a măsurii controlului judiciar.

Raportat la rezonabilitatea și necesitatea adoptării acestei măsuri, ne aflăm în fața a aproximativ 3 ani, de la data savarsirii pretinselor fapte, perioada în care (asa cum a reieșit și din declarațiile tuturor celorlate părți procesuale implicate, inclusive inculpații Hudea Andrei și Tutu Gabriel) **nu am avut nicio legătură cu aceștia, nu am comunicat sau păstrat legătura**, dovada elocventă a lipsei oricărei implicări sau a oricărei forme de participare.

Or, în condițiile în care, anterior dispunerii acestor măsuri de prevenire, subsemnatul, nu am avut contact, nu am păstrat legătura, **cu atât mai mult, la acest moment, nu există niciun risc de a influența sau păstra legătura cu aceste persoane** cu care, așa cum ele însele au declarat, nu am și nu am avut nicio legătură.

Așa cum am arătat am avut o singură întâlnire, de 30 de minute cu inculpatul Țuțu Gabriel în luna aprilie 2020, pe care nu îl cunoscteam dinainte și nu l-am mai întâlnit după acel moment.

Totodată, în cadrul ordonanței sunt redate mai multe conversații pe whatsapp și discuții despre derularea operațiunilor de import, **însă nici una dintre acestea nu îmi este adresată, nu am făcut parte din nici un asemenea grup de whatsapp, și nu se face absolut nici o referire la mine personal de către suspectii sau inculpații urmăriți.**

Aceasta, în condițiile în care **în cuprinsul Ordonanței se reține că împrumutul s-a făcut cu titlu gratuit și nici nu se pretinde că aș fi avut vreun beneficiu, sau că o parte din profit m-ar fi vizat personal.**

De asemenea, având în vedere încadrarea juridică, art.292 din Codul Penal – cumpărarea de influență, nici măcar nu se pretinde că subsemnatul aș fi oferit vreun beneficiu, sumă de bani sau alt folos către Țuțu Gabriel ori altă persoană cu influență, ca să pot da bani cu împrumut?!

Pretinsele fapte datează de peste doi ani și jumătate (aprilie 2020), rastimp suficient să fi luat legătura cu oricine dacă aş fi avut cumva această intenție. **De altfel, nici nu se pretinde în concret că aş fi încercat să iau legătura sau să influențez un alt inculpat, suspect sau martor**, argumentația fiind una pur teoretică, putativă și golită de conținut.

Din alt punct de vedere, dar cel mai important, exceptând pe fiul meu, nu mă aflu în relații de nici o natură cu nici una dintre persoanele cercetate în acest dosar și în afară de acea unică întâlnire nici nu s-a pretins contrariul.

În afară de Țuțu Gabriel și Hudea Andrei Alexandru(cu care m-am intalnit o singura data în 3 ani), nu cunosc pe nici una dintre persoanele cu care mi s-a interzis să iau legătura și măcar **nu se pretinde că aş fi relaționat în vreun mod cu acestea.**

În speță, în aceste conditii, apreciem ca **nu există temeiuri care să justifice mentinerea măsurii controlului judiciar**, în condițiile în care, aceasta reprezintă o măsură restrictivă de libertate, cu caracter de excepție, iar constatarea că în cauză **nu există indicii care conduc la presupunerea rezonabilă că subsemnatul as fi comis faptele pentru care sunt cercetat**, nu este suficientă și nu justifică prin ea însăși, mentinerea măsurii controlului judiciar.

În art.215¹alin.8 C.pr.pen., se prevede că „*în cursul judecății în primă instanță, durata totală a controlului judiciar nu poate depăși un termen rezonabil și, în toate cazurile, nu poate depăși 5 ani de la momentul trimiterii în judecată.*”

Având în vedere conduita procesuală a inculpatului, înainte de a se dispune față de el măsura preventivă, dar și ulterior, acesta prezentându-se la toate chemările organului de urmărire penală, respectând întocmai dispozițiile acestuia, precum și a obligațiilor dispuse de instanța de judecată, în condițiile în care se efectuează cercetări de aproximativ 1 an de zile pentru o “presupusa” fapta penală veche de aproximativ 3 ani, toate acestea constituie garanții suficiente că buna desfășurare a procesului penal, nu va fi împiedecată în niciun fel, iar **derularea cercetării judecătorești poate fi realizată în continuare și fără a se dispune o restrângere a libertății de mișcare a subsemnatului.**

Asa cum aminteam anterior, între privarea de libertate și restricția libertății de circulație nu există deosebiri de natură ori de esență ci, doar de diferență de grad ori de intensitate, opinie cristalizată în practica CEDO antementionată.

Curtea reține și apreciază că, **prelungirea măsurii preventive a controlului judiciar față de inculpat nu mai poate fi privită ca fiind necesară, într-o societate democratică și proporțională cu scopul urmărit, prin aplicarea acesteia.**

Aceasta masura primește un caracter nerezonabil dacă, în raport de gravitatea faptelor, complexitatea cauzei, probatoriul rămas a fi efectuat, comportamentul procesual al inculpatului, se dovedește a fi o măsură disproporționată față de scopul urmărit, cel al bunei derulări a procesului penal.

Prelungirea măsurii poate deveni nejustificată dacă se constată dispariția justului echilibru între restrângerea dreptului la liberă circulație al inculpatului și scopul urmărit, prin atingerea adusă acestui drept.

Or, date fiind circumstanțele cauzei, **subsemnatului mi s-a restrâns dreptul la libera circulație, pentru o durată , apreciată de jurisprudenta CEDO(în cauzele antementonate), ca excesivă(cel puțin 60 de zile, în aceleasi conditii cu a persoanelor fata de care se apreciza ca au savarsit mai multe fapte penale si de o gravitate mai mare, recte, inculpatul Tutu Gabriel, ceea ce incalca principiul identitatii de ratiune si a aplicarii unei sanctiuni in conditii identice- ubi eadem est ibi solutio esse debet).**

Subsemnatul, **sunt cercetat pentru comiterea unei infracțiuni grave, nesustenabilă prin prisma probatiunii existente la dosarul de urmărire penală**, în privința mea, însă, așa cum s-a statuat, tot în jurisprudența CEDO, **natura acuzațiilor nu poate constitui un temei pentru restrângerea unor drepturi pentru o durată mare de timp**, întrucât orice persoană are vocația de a fi judecată într-un termen rezonabil, pentru a se evita menținerea ei într-o stare de nesiguranță, cu privire la situația sa pentru o perioadă de timp prea mare (**C.E.D.O, cauza Wemhoff c/a R.F.G.**), **cu atât mai mult cu cât acuzațiile penale sunt însoțite de o restrângere a dreptului la libera circulație.**

Această restrângere nu poate fi acceptată, decât prin raportare și la durata rezonabilă a măsurii, condiție ce rezultă din art.6 paragraf 1 al Convenției pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, întrucât **prin perpetuarea unei măsuri restrictive de drepturi, se încalcă dreptul la un proces echitabil, cu referire la componenta judecării cauzei într-un termen rezonabil.**

Conform jurisprudenței bine stabilite a Curții, al doilea alineat al art. 1 trebuie interpretat prin prisma principiului enunțat în prima frază a articolului.

Prin urmare, orice ingerință trebuie să mențină un **“just echilibru”** între cerințele de interes general ale comunității și imperativele apărării drepturilor fundamentale ale persoanei. Preocuparea pentru asigurarea acestui echilibru se reflectă în structura art. 1 în întregime, inclusiv în cel de-al doilea alineat al său; prin urmare, **trebuie să existe un raport rezonabil de proporționalitate între mijloacele utilizate și scopul urmărit.**

Chiar în cursul lunii martie 2022, Comitetul de Miniștri al Consiliului Europei a îndemnat autoritățile române să pună în aplicare măsurile individuale restante și să adopte reforme legislative pentru a preveni încălcări ale Convenției Europene a Drepturilor Omului.

Într-o Rezoluție interimară cu privire la 17 hotărâri - care vizează 86 de cereri -, Comitetul Miniștrilor și-a exprimat profunda îngrijorare că, la 16 ani de la începerea procesului de executare, și în ciuda solicitărilor anterioare în acest sens, autoritățile nu au transmis nicio informație care să ateste progresul în adoptarea reformelor necesare și nici nu au indicat vreo acțiune de remediere preconizată pentru depășirea acestui impas.

Ca urmare, Consiliul a îndemnat autoritățile române să pună în aplicare măsurile individuale restante și să adopte reforme legislative pentru a preveni încălcări similare ale Convenției Europene a Drepturilor Omului cu cele constatate de Curtea Europeană a Drepturilor Omului în cele 17 hotărâri privind neimplementarea sau punerea în aplicare întârziată a hotărârilor judecătorești naționale definitive sau a hotărârilor arbitrale pronunțate împotriva statului sau a companiilor controlate de stat.

În acest sens, rugăm să aprecieze Onorata Instanță a judecatorului de drepturi și libertăți, **prin menținerea față de subsemnatul a măsurii controlului judiciar, în fața unei acuzații pur putative, că nu este realizat justul echilibru între restrângerea libertății de circulație a subsemnatului și buna desfășurare a urmăririi penale, neexistând niciun element din care să rezulte că m-am sustrage în vreun fel de la a mă prezenta de fiecare dată când sunt încunoștințat în legătură cu desfășurarea unui act de procedură în cauză, ceea ce demonstrează indubitabil faptul că revocarea măsurii controlului judiciar nu este incompatibilă cu scopul procesului penal.**

Cu deosebită considerație,
Inculpat Victor Piturca,

Prin CABINET DE AVOAT TOADER C.IANCU

avocat titular Iancu Toader

PRESEDINTELUI TRIBUNALULUI BUCURESTI SECTIA I PENALA